043| Ἕκαστον φαινόμενον εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς αἰτίας καὶ ἐξικνοῦντες ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος καταλήγομεν εἰς τὴν Ὑπερτάτην Αἰτίαν τῶν πάντων.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/043-ἕκαστον-φαινόμενον-εἶναι-ἀποτέλ/

Ποῦ λοιπὸν τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην καταβλέπετε εἰς τα δοθέντα ὑμῖν, εἰς ἅτινα δὲν ἐδιστάσατε νὰ μὲ ἐλέγξητε ὡς πολέμιοι καὶ οὐχὶ ὡς λογικευόμεναι ὑποστάσεις, ἔχουσαι συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς των.

Τὶς παῖς δύναται νὰ γνωρίσῃ τοῦ Πατρὸς τὰς ἰδιότητας καὶ τίνος παιδίου ἡ κρίσις εἶναι ἰσχυρά, ἵνα δικάσῃ τοῦ ἀγαπῶντος Πατρὸς τας ἐνεργείας;

Ποῦ καταβλέπετε ἀπάτην;

Καὶ ὅταν ἐκ τῆς οὕτω φαινομένης ἀπάτης προκύπτουσι τ’ ἀγαθά, ἅτινα σὺν τῷ χρόνῳ θέλουσι καταστῆ κατάδηλα, ποῦ ἡ ἀπάτη τότε; Πῶς καθίστασθε τόσον ἐπιλήσμονες τῶν λεχθέντων ὑμῖν ἐν πολλαῖς συνεδριάσεσιν, **ὅτι θέλω δοκιμάσει ὑμᾶς πικρῶς καὶ θέλω φέρει ὑμᾶς ἐπὶ ξηροῦ ἀκμῆς;**

Πῶς ἤθελον δημιουργήσει ἐν ὑμῖν τὴν ἐκ τοιούτου σάλου παραχθησομένην γαλήνην, ἂν μὴ ἐνήργουν οὕτω, ἥτις ὑπερτέρως θέλει πληρώσει τὴν καρδίαν ὑμῶν χαρᾶς;

Εἶπον ὑμῖν, ὅτι Ἐγώ Εἰμί ἐν τῇ θέσει τῶν πραγμάτων, Ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τῇ ἀρνήσει αὐτῶν. Ὄντες δὲ ἐν τῇ ἀρνήσει Μου, ἐν Ἐμοὶ δὲν κεῖσθε; Καὶ ποῦ θεωρεῖτε τὸ ναυάγιον τοῦ ἔργου Μου ἐν τοῖς πράγμασι τούτοις, ἅτινα οὕτω ἐν ὑμῖν συνετελέσθησαν;

Ἀλλ’ ὑμᾶς καταρτίζω. Τοὺς γνωρίσαντάς Με. Δὲν καταρτίζω τὸν κόσμον τὸν ἀγνοοῦντα Με καὶ δὲν νουθετῶ ἐκείνους, οἵτινες δι’ ὑμῶν θὰ Μὲ γνωρίσωσι βραδύτερον. Πῶς θὰ μεταγγίσητε αὐτοῖς τὰς ἰδιότητας τοῦ Ἡγουμένου ὑμῶν, ὅταν ὑμεῖς δὲν ἐδοκιμάσατε ταύτας κατὰ πάντα;

Θεωρεῖτε τοῦτο ἀπάτην. Καὶ τίς θὰ δεσμεύσῃ Τὸν συνέχοντα ἐν ταῖς Χερσὶν Αὐτοῦ τὴν ὕλην, ἵνα τὴν ἀπάτην ταύτην ἀναγάγει εἰς ὑπέρλαμπρον νίκην;

Νήπια... νήπια... Ἕως πότε θὰ ἐπιζητῆτε τυφλώττοντας νὰ χειραγωγῶ ὑμᾶς, ἐνῷ Ἐγὼ προσπαθῶ νὰ διανοίξω ὑμῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ νὰ διαπεράσω τὴν καρδίαν ὑμῶν δια τῶν θλίψεων καὶ ἀπογνώσεων, ἵνα διὰ τούτων καταλήξητε ὕστερον εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας.

Ἀπεκάλυψα ὑμῖν τὰς ἐπελευσομένας καταστάσεις ταύτας καὶ κατερρακώθητε πλειότερον, ὡς ἂν εὑρίσκεσθε ἐν παντελῆ ἀγνοίᾳ.

Ἂν δὲ δὲν ἐφθεγγόμην ὑμῖν τὰς Ἀποκαλύψεις Μου, ἃς περὶ δοκιμασιῶν ἐποίησα ὑμῖν καὶ ἐλαμβάνατε ταύτας, δὲν θὰ ἐδιστάζετε νὰ ἐγερθῆτε κατ' Ἐμοῦ πολέμιοι ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, ὅπως πολλοὶ κατέστησαν τοιοῦτοι, **ἵνα δοκιμάσωσι μείζονα τὴν ὀδύνην τῆς στάσεώς των ταύτης ἔναντι τοῦ Διδασκάλου των, Ὅστις οὐδέποτε θὰ παύσῃ φιλῶν πάντας τοὺς γνωρίσαντας Αὐτὸν καὶ οὐδέποτε θὰ σταθμεύσῃ ἐν ταῖς ἐνεργείαις Αὐτοῦ, διὰ τῶν ὁποίων θὰ συνάξῃ περὶ Ἑαυτὸν καὶ πάλιν πάντας.**

Καὶ πάλιν λαλῶ. Ὑμεῖς πορεύεσθε μὲ ἥσυχον τὴν συνείδησιν, ὅτι ἐν ταῖς ἐνεργείαις ὑμῶν **ἐκζητεῖτε παρ' Ἐμοῦ ἀπορρέουσαν Ἀλήθειαν καὶ πᾶσαν ἰδιοτελῆ μορφὴν ἐκζητήσεως μακρὰν ὑμῶν θέσατε. Ὑμεῖς ζητεῖτε τὴν Ἀγάπην τὴν ἀνυπόκριτον, ἥτις παρ' Ἐμοῦ ἐκπηγάζει καὶ μηδέποτε σταθμήσητε ἐπ' αὐτῆς οὐδ' ἐλαχίστην ἰδιοτελείας δόσιν κἄν.**

Ὑμεῖς ἐκζητήσατε τὴν κατάρτισιν ὑμῶν, ὡς Ἐγὼ κατέχω ταύτην καὶ μηδέποτε δυσφορεῖτε διὰ τὰ ἐπερχόμενα ὑμῖν, **ἀλλ' ἐν ὑπομονῇ πίστιν κατεργάσατε.**

Οὐ δύναται ἐνοικεῖν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνέρχεσθαι ἀγαθὸν καὶ πονηρόν, ὅπως οὐ δύναται συνευρίσκεσθαι τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος, τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν.

Τὸ ἀγαθὸν ζητεῖτε καὶ λήψεσθαι αὐτοῦ τὰ δῶρα. Μὴ καθορᾶτε τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀποτελέσματος, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα μόνον καταβλέπετε καὶ μὴν ἐπισπεύδητε εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ἀποτελέσματος πρὶν ἢ καταστῇ ὁ καιρὸς τῆς συντελείας του.

Θέλετε εἰσέτι ἐξακολουθεῖν παραμεῖναι εἰς τὴν ἤδη κατάστασιν τῆς ὀδύνης, εἰς ἣν εὑρίσκεσθε; Ὑμῶν δικαίωμα εἶναι παραμεῖναι, εἰ βούλεσθε. Ἀλλ' Ἐγὼ τὸ ἔργον Μου ἐπεξεργάζομαι καὶ οὐδέποτε τοῦ σκοποῦ Μου ἐκκλίνω γραμμὴν μίαν, παρὰ τὴν ὀδύνην, ἣν ἀπολαμβάνετε διὰ τὴν ἐμμονὴν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σημείῳ μιᾶς καταστάσεως, ὡς ἡ παροῦσα.

Θέλω προσφέρει ὑμῖν, καὶ πάλιν λέγω, πολλὰ τοιαῦτα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν νομιζόμενα ναυάγια καὶ θέλω συγχίσει τὸ πνεῦμα ὑμῶν, ἵνα διὰ τῆς τοιαύτης καταστάσεως **διϋλίσω** αὐτὸ καὶ προσδώσω εἰς αὐτὸ τὰς ἰδιότητας ἐκείνας, αἵτινες θὰ γεννηθῶσιν ἐκ τῆς πίστεως, **ὥστε, ὁπόταν αὔριον ἐξέλθητε διὰ τὸν λόγον Μου, ὁπότε αὔριον θὰ ἐπιστῇ ὁ καιρὸς τῆς**

διδαχῆς σας τῷ κόσμῳ, νὰ εἶσθε κατὰ πάντα κατηρτισμένοι καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἀκλόνητοι ἐν ταῖς πεποιθήσεσιν ὑμῶν, ὥστε οὐ μόνον ὑμεῖς νὰ δύνασθε νὰ στηριχθῆτε ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι, Οἵτινες θὰ ἔχωσιν ἀνάγκην τῶν ἰδιοτήτων ὑμῶν τῶν οὕτω κτηθεισῶν, ἵνα μὴ παρασύρωσι καὶ ὑμᾶς εἰς τὸν κρημνόν, ὡς ἀσταθῶς σήμερον κεῖσθε.

Θέλετε νὰ καταστῆτε Ἐμοῦ Ἀπόστολοι. Ποῖον θὰ κηρύξητε; Τὸν Διδάσκαλον ὑμῶν ΦΑΡΑΧ; Τίς δ' ἐστιν οὗτος; Τίς κατέγνωσέ Με ἐξ ὑμῶν; Οὐδείς. Πῶς λοιπὸν θὰ κηρύξητε Ἐκεῖνον, Ὃν δὲν γνωρίζετε;

Οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ ἐκήρυξαν Ἐκεῖνον, Ὅστις ἔζησε μετ' αὐτῶν καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς καὶ εἶδον τὰ θαυμάσια Αὐτοῦ καὶ πολλάκις ἐξηγέρθησαν κατὰ τοῦ Διδασκάλου, Ὃν ἔχοντες πλησίον αὐτῶν δὲν κατώρθωσαν νὰ Τὸν γνωρίσωσιν. Γνωρίσατε καλῶς, ὅτι πλεῖον ᾖδε τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἂν Ἐκεῖνον ἐκήρυξαν τὸν ἐμφανῆ Χριστόν, ὑμεῖς καλεῖσθε νὰ κηρύξητε τὸν ἀφανῆ τοιοῦτον. Πῶς λοιπὸν θὰ κηρύξητε ἀφανῆ Ὀντότητα ἂν μὴ γνωρίσητε ταύτην κατὰ πάντα; Καὶ θέλετε γνωρίσει αὐτήν, προσφερόμενοι πρὸς τοῦτο, ἵνα ὑπαχθῆτε εἰς πάσας τὰς καταστάσεις τῶν δοκιμασιῶν ἐκείνων, **αἵτινες θ' ἀποκαλύψωσιν Ἐμὲ εἰς ὑμᾶς** καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ χαλυβδώσωσι τὴν ὑπόστασίν σας εἰς Ἐμέ, μὴ κλονιζόμενοι, μὴ λιποψυχοῦντες, ἀλλὰ ἀμέσως μετὰ τὴν παραγωγὴν τῶν δοκιμασιῶν ἢ καταστάσεων καταγιγνώσκοντες καὶ καταλήγοντες εἰς τὴν θετικὴν αἰτίαν πάσης φαινομένης ὡς δοκιμασίας ἀλλ' ἀποσκοπούσης διὰ τὴν κατάγνωσιν Ἐμοῦ.

Ἤδη δώσατε τὸν ὁρισμὸν τῆς ἀπάτης, ἐὰν τοῦτο θέλητε. **Ἀλλ' Ἐγὼ διὰ τῆς τοιαύτης ἀπάτης θ ὰ σᾶς ὁδηγήσω πρὸς Ἐμέ, πρὸς τὴν Ἀλήθειαν.** Πτοεῖσθε μὴν ἐκδέχεσθε πονηρά; Ἔστω. Ἐλεύθεροί ἐστέ εἰς τὰς σκέψεις ὑμῶν, **ἀλλὰ μείζονα θέλετε προσλάβει τὴν ὀδύνην, ἥτις θέλει παραχθῇ ἐξ αὐτῆς τῆς σκέψεώς σας ταύτης.**

Θέλετε νὰ πιστεύσητε, ὅτι ὁ ἐκδεχόμενος αὐτά, λαμβάνει παρ' ἄλλου καὶ οὐχὶ παρ' Ἐμοῦ, τοῦτο θέλει καταστεῖ ἐμφανὲς εἰς τὸ μετέπειτα ταραχῶδες τῆς συνειδήσεώς του. **Δεχόμενος γὰρ τοῦ ψεύδους ἐκδοχὰς θέλω πατάξει αὐτῷ τὴν ἐνσυνείδητον αὐτοῦ ὑπόστασιν, ἵνα ἐκ τῆς ὀδύνης μετέλθῃ εἰς τὴν συναίσθησιν.** Ὑμεῖς ὁδεύσατε πρὸς τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπόν, τὴν ἀνεύρεσιν τῆς Ἀληθείας, ἥτις θέλει παρέξει ὑμῖν ἐμφανῆ ποικίλως πᾶσαν αὐτῆς μορφὴν ἐκ τῆς σχετικότητος ἕως τῆς Ἀπολύτου αὐτῆς μορφῆς, **ἥτις Ἐγώ Εἰμί.**

Περαίνων τήν παροῦσαν μου ἀναμένω ἐκ τῶν προσπαθειῶν σας, ὅπως Μοὶ καταδείξητε καὶ πάλιν τὴν ἀγάπην σας, ἣν πρὸς στιγμὴν ἐθέσατε κατὰ μέρος, ὀρθωθέντες ὅπως ἐλέγξητε τὸν Διδάσκαλον...

Καταρακώνω τὴν ἀτομικὸτητα ὑμῶν, ἵνα ἀνεγείρω τὴν πνευματικὴν ὀντότητά σας, ὑπερλαμπρύνων ταύτην μὲ τὴν Αἴγλην τῆς Δόξης Μου, ἣν ὑμεῖς οὐ καθορᾶτε.

Ἀποσυνθέτω τὰ παχέα τῆς περιβολῆς ὑμῶν στρώματα ἐν τῇ συνθλίψει τῆς ἀνθρωπίνης ὑμῶν ὑποστάσεως μὲ τὰς φαινομένας πλάνας καὶ ποικιλομόρφους δοκιμασίας καὶ θέλω καταστήσει ἐρείπιον ταύτην πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ὁμοίων σας, διὰ νὰ ἀνεγείρω ὑμᾶς ὑπερλάμπρους εἰς τας διανοίας ἐκείνων, οἵτινες μέλλουσι νὰ ἀκολουθήσουσι τὴν ὁδόν Μου.

Μὴ ζητῆτε τὴν δόξαν τοῦ κόσμου. Ὁ κόσμος θέλει προσφέρει ὑμῖν πικρίας, ἵνα τὴν ἐν ὑμῖν ἐμφωλεύουσαν Ἀγάπην γιγαντώσῃ καὶ οὕτω τότε αὕτη καταστῇ δυνατὴ καὶ περιβάλῃ τὸν παρανοοῦντα κόσμον.

Πολλὰς εἰσέτι θλίψεις θέλετε δοκιμάσει ἔτι, ὅτι ἡ κατάγνωσις τῆς Ἀληθείας συντρίβει καὶ καθιστᾶ ράκη ἐπονείδιστα ἐκείνους, οὓς ζητεῖ ἐγγύτερον αὐτῆς νὰ φέρῃ, διὰ νὰ τοὺς δοξάσῃ.

4/6/1926